

Bekæmp al imperialism

**Stormagternes voksende rivalisering
og dansk imperialismes placering**

Forlaget Oktober

Eget tryk Forlaget Oktober
ISBN: 978-87-90609-351

www.apk2000.dk, www.enhedogkamp.dk, www.kpnet.dk

Indhold

Forord	5
Kamp mod imperialismen – kæmp for revolutionen.....	6
Skærpelse af de interimperialistiske modsætninger	
En kortfattet analyse af USA, Kina og Rusland og forholdet mellem dem.	8
Afvisning af teorier af "fredelig imperialisme"	14
og deltagelse i imperialistiske alliancer	14
Udviklingen i de imperialistiske alliancer EU og NATO – i lyset af stormagtsrivaliseringen	16
Dansk imperialisme og dens placering i verden	20
Kamp mod imperialisme, kapitalisme og revolution kan ikke skilles ad	26

Forord

Vi lever i en virkelighed, hvor modsætningerne mellem imperialistmagterne førte til krigen i Ukraine og truer med at trække menneskeheden med ind i en konflikt på verdensplan. To store blokke omkring USA og Kina/Rusland er dannet, og hver af dem forbereder sig på krig. Det sker under øget militarisering, skærpet rivalisering om markeder, om kontrollen over udplyndring af råstoffer og udbytning af arbejdskraften for profit.

Hvordan vi forholder os til og forstår imperialismen i dag er afgørende for den politik, både strategi og taktik, som vi fører i klassekampen. At vi lever i imperialismens og revolutionens epoke, betyder at klassekampen for en virkelig social forandring må vende sig mod al imperialisme. Vi afviser teorier om "fredelig imperialisme", også den nye kinesiske om den "multipolære kamp" og afviser deltagelse i imperialistiske alliancer.

I denne pjece har vi samlet en række teser omkring skærpelse af de interimperialistiske modsætninger med en kortfattet analyse af USA, Kina og Rusland og forholdet mellem dem. Om udviklingen i de imperialistiske alliancer EU og NATO set i lyset af stormagtsrivaliseringen og om dansk imperialisme og dens placering. Artiklen "Kamp mod imperialisme, kapitalisme og revolution kan ikke skilles ad" trækker op hvad det betyder for klassekampen i Danmark.

Det er analyser, vi i APK diskuterer som led i forberedelsen af APKs 10. kongres i 2024, og på baggrund af hvilke vi videreudvikler den konkrete klassekampspolitik. Denne pjece er en opfordring til at tage del i den politiske diskussion, der berører os alle, om den internationale situation og dens betydning for klassekampen.

5.7.2023

Arbejderpartiet Kommunisterne, APK

Kamp mod imperialismen – kæmp for revolutionen

1. Lenins konklusion, at vi lever i imperialismens og arbejderklassens revolutions epoke, er forsat gældende. Det er der løsningen – både den konkrete og historiske – ligger. Imperialismen kan ikke løse de stadigt voksende samfundsødelæggelser og klimakatastrofer, som den hele tider skaber. Arbejderklassen og folkene må selv skabe sin fremtid med en grundlæggende samfundsforandring, de er den eneste klasse der kan. Et socialistisk samfund uden udbytning og hvor det er arbejderklassen, der er ved magten.

Det kommer ikke til at ske spontant, men i en politisk anti-imperialistisk, anti-kapitalistisk proces og bevægelse, der fastholder revolutionen som sin opgave og mål og ikke stopper på halvvejen med indførelsen af nye etaper som kooperative kapitalismefri zoner, eller anti-monopolistiske demokratier.

2. Arbejderklassens kamp i Danmark må nødvendigvis rette sig mod imperialismen, da det er det kapitalistiske samfundssystem vi lever i, lider under og vil gøre os fri af. Imperialisme er det stadium eller udviklingstrin som kapitalismen gennem sin hundredårige historie har udviklet sig til med monopolkapitalisme, snyltende finanskapital, kapitaleksport til yderligere udbytning og profit, med stadige konflikter og krige om ny- opdeling af det globale verdensmarked.

3. Danmark er en imperialistisk magt, med monopoler der går efter maximal profit på de danske og det globale verdensmarked.

Danmark deltager aktivt i en række imperialistiske krige for at sikre sine monopoler og kapital en bid af kagen. Danmark er samtidig underlagt og sammenvævet med såvel EU's imperialistiske Union som USA-imperialismen. I imperialistiske lande som Danmark er arbejderklassens revolution et opgør med imperialismens kapitalistiske monopoler, deres herredømme og statsmagt, og med hele den herskende klasse.

4. Arbejderklassens internationale solidaritet er i sin kerne en anti-imperialistisk solidaritet i kampen mod de samme grundvilkår, undertrykkelse og klassefjende, og i mange tilfælde fælles arbejdsgiver i form af med multinationale monopoler med ansatte i mange lande. Den vender sig mod at sende arbejder i krig mod arbejder, og vender sig mod sit lands herskende classes og regerings krigsdeltagelse i imperialistiske krige og eskalering af internationale konflikter. Den er solidaritetsarbejde med undertrykte folks og nationers kamp mod imperialismens undertrykkelse af deres frihed og for deres ret til selvstændighed og til oprør, revolution og socialisme.

5. For det kommunistiske partis arbejde i Danmark understreger det nødvendigheden af hele tiden at have alle tre aspekter med – både anti-imperialisme, anti-kapitalisme og kampen for revolutionen - når vi arbejder og udvikler vores politik på de forskellige klassekampsfelter. Vi må hele tiden arbejde med at udvikle den enkelte klassekampsfront på sit centrale felt og samtidig rejse den politiske og ideologiske kamp for at inddrage de tre aspekter på en relevant måde. Ellers vil de hver især visne væk, hvis de gemmes til en senere og bedre lejlighed.

Vi må klart skelne mellem frontens og partiet politik og strategi og bruge partiets politik, agitation og propaganda til at bringe den revolutionære bevidsthed fremad, udvikle klassekampsfronterne, udvikle partiet selv. Partiet må kæmpe for at vise socialismen som et troværdigt alternativ, værd at kæmpe for. Og som den revolutionære handlingens parti stadig påtage os revolutionens små og store opgaver.

Skærpelse af de interimperialistiske modsætninger en kortfattet analyse af USA, Kina og Rusland og forholdet mellem dem.

1. Vi lever i en verden, hvor imperialistiske magter konkurrerer om at opretholde eller udvide deres tilstedeværelse og indflydelse i forskellige regioner, om at kontrollere dele af verdensmarkedet, om at have plads til realisering af deres kapital. Med imperialismens ujævne udvikling skærpes de interimperialistiske modsætninger i hastigt tempo i disse år. Modsætningerne udtrykker kampene for at opnå verdensherredømme/hegemoni, der nogle gange bliver voldelige og før eller senere fører til omfattende krig.

Kina har udviklet sig til en reel udfordrer til USA. Vi ser det i form af handelskrige, sanktioner, kamp om dollaren som handelsvaluta, forbud mod Tik-Tok, voldsom oprustning, styrkelse, udvidelse af USA's og Kina's økonomiske og militære alliancer rundt om i verden, politiske konflikter med militære tænder som omkring Tawain.

Verdens andre lande og nationer påvirkes og inddrages i de imperialistiske stormagters kamp om en ny fordeling af verdensherredømmet. De indrulleres i en ny international model baseret på regionale og internationale institutioner hængt op på to store imperialistiske magter, USA og Kina, som udfordrer hinanden. Den første for at bevare hegemoniet, den anden for at vinde det. Det er en interimperialistisk kamp om overherredømme indenfor det døende imperialistiske system. Og hvor Rusland kæmper for sine imperialistiske interesser i alliance med Kina.

2. USA er forsat verdens største imperialistmagt økonomisk, finansielt, politisk, teknologisk, militært og mediemæssigt, selvom den befinder sig i en langvarig nedgangsproces i konkurrence med

sine rivaler. USA's verdensherredømme rystes samtidig af interne faktorer, som økonomiske kriser, faldende profitrater, overdreven gæld osv.

USA har imidlertid ikke mistet evnen til at oprette og lede alliancer med imperialistiske lande, hovedsageligt fra Vesten (som det sker i dag i lyset af krigen i Ukraine). USA udnytter disse til at konfrontere dem, som den betragter som sine vigtigste konkurrenter og fjender, det vil sige Kina og Rusland. Gennem internationale organisationer har USA formået at diktere reglerne for deres politik og skabe en orden i overensstemmelse med USA's egne særlige interesser.

3. USA er fortsat den største økonomi i verden. Det anslås, at dets BNP (bruttonationalprodukt) i 2023 vil repræsentere 15,45% af verdens BNP efterfulgt af Kina og derefter stor afstand til Japan, Tyskland, Indien. USA har det største antal af de største monopoler i verden. På listen over de ti største i verden er ni amerikanske, af de 100 største er 61 fra USA. USA har den største militære styrke i verden, og dets militæruddgifter er også de højeste, med baser og militære faciliteter over hele verden, inklusive Grønland og Danmark. USA er den mest aggressive, krigsførende og farlige imperialisme i verden.

4. Med NATO's udvidelse mod øst, Maidan-kuppet og støtten til marionetten Zelensky gjorde USA alt, hvad der var muligt, for at den russiske imperialisme skulle starte den igangværende krig i Ukraine, med et resultat, vi på nuværende tidspunkt ikke kender. Hvilket ikke betyder, at vi undlader at fordømme Ruslands invasion og krig i Ukraine.

Biden-administrationen overvejer strategiske optrapningskridt for at holde krigen i Ukraine i gang så længe det bedst kan betale sig, herunder en atomkonflikt. Den arbejder for at EU skal overtage de militære og økonomiske omkostninger for krigen, så USA kan

koncentrere sin strategiske indsats i Sydøstasien vendt mod den kinesiske imperialistmagt.

5. USA-imperialismens protektionisme, krigen i Ukraine, svækkelsen af EU, omvæltning af forsyningskæderne til USA's fordel - sammen med faktorer som f.eks. konsekvenserne af pandemien, klimaomvæltninger, men også interne årsager som overproduktion og faldende profitrater - bidrager til afmatningen i verdensøkonomien.

Modsætningerne mellem de herskende politiske strømninger repræsenterer forskellige fraktioner i finansoligarkiet og deres interesser. Derfor ser vi også strømninger, der for at sikre sin profit kræver en politik for at sikre USA imperialismens forrang, men uden at bringe det imperialistiske systems stabilitet og selve verdensøkonomiens vækst i fare. Der taler om "reguleret" samarbejde og multilateralisme (med allierede) støttet af USA økonomiske muskler. Og som opfordrer til mindre involvering i militære aktioner og krige i udlandet og til et kompromis om at afslutte konflikten med Rusland på grundlag af status quo på slagmarken.

Kina

6. Kina har gennem de seneste årtier udviklet sig til verdens andenstørste imperialistmagt og økonomi. Kina stod for få år siden for omkring en tredjedel af den samlede vækst i den globale økonomi. Kinesisk kapital ekspanderer til alle kontinenter, ikke mindst Afrika, som lån eller direkte investeringer. Kina er blevet den største långiver til lav- og mellemindkomst lande, og er også en af de største kreditorer. Den kinesiske kapital spiller forsat en stor rolle i den amerikanske økonomi. Kina er den største eksportør i verden, mens USA er den største importør i verden. I dag er væksten i Kinas

kapitalistiske økonomi aftagende. Kinas rolle som "verdens fabrik" ændres i takt med Vestens udflytning af produktion til andre lande i Asien og handelssanktioner, samtidig som Kinas produktion ændres til et mere teknologisk og know-how arbejdsmarked.

Kinas enorme statsejede firmaer er siden 1990'erne langsomt blevet delvist privatiseret. Blandt Kinas største "statsejede" firmaer, eksisterer der ikke et eneste, som ikke er blevet åbnet til aktiemarkedet eller har fået oprettet datterselskaber hvor store dele af dets aktiver delvist privatiseres. Selvom størstedelen af alle disse firmaer stadig er ejet af den kinesiske stat er det i kapitalistisk form. De er også delvis ejet af store vestlige og kinesiske monopoler, fonde, finansselskaber og kapitalister.

Kinas krigsindustri og indkøb af militært udstyr er blandt dets hovedaktiviteter, og et af de centrale mål, der blev fremsat på KKP's næstsidste kongres, er behovet for at have en "verdenshær i verdensklasse".

7. Multilateralisme (flersidig, at flere lande arbejder sammen indenfor et bestemt område) er blevet et væsentligt krav for at sikre Kina's langsigtede økonomiske udvikling, politisk stabilitet og social fred, både inden for Kina og på dets grænser. Kinesisk multilateralisme har udviklet sig, med sine egne karakteristika, under pres fra sine monopoler og dominerende grupper, der ønsker at transformere økonomisk kraft til politisk-militær kraft for at vinde mere gunstige positioner i kampen for genopdelingen af verden.

Udviklingen af USA-imperialismens protektionisme og krisen i amerikansk multilateralisme har betydet nye strategiske muligheder for det imperialistiske Kina for at etablere sig som en fortaler for en "inklusiv" økonomisk globalisering, for opbygningen af en ny international orden. Og hvor Kina ikke længere er i en

“spændetrøje”, men indtager en afgørende og fremherskende position.

8. På det internationale politiske plan begynder den kinesiske imperialism at etablere sig som en tilsyneladende faktor for global balance og stabilitet med skridt som indgåelsen af aftalen i Peking om normalisering af de diplomatiske forbindelser mellem Saudi Arabien og Iran i marts 2023. Som i høj grad er et initiativ, der handler om øget eksport af energi fra disse lande, som Kina har brug for. Eller som det seneste topmøde mellem Kina og 5 euroasiatiske lande, der fandt sted samtidig med G7 topmødet i Japan i maj.

I februar 2023 tilbød Kina sig som international fredsmægler med 12 punkt-fredsplanen for krigen i Ukraine, der opfordrer til respekt for territorial integritet, til ophør af sanktioner mod Rusland og bl.a. en våbenhvile.

En fredsplan, der fra kinesiske side binder i dels geopolitiske interesser og dels økonomiske, da Ukraine er/var en vigtig partner for Kina. Kina var storimportør af ukrainsk korn inden krigen, og Kina havde store investeringsprojekter i blandt andet ukrainske havne. Det havde indtil krigen et stort militært samarbejde med Ukraine, hvor Kina kunne importere vigtig militær teknologi fra Ukraine, modsat eksportforbuddet fra europæiske lande af denne.

Rusland

9. Rusland er en imperialistisk stormagt også selvom russisk kapital rolle globalt er mindre end USA's og Kinas. Ruslands neoliberale model for kapitalisme er i alvorlig krise og forværres af de vestlige sanktioner. Ruslands økonomi er i uoprettelig tilbagegang, og som sådan havde russisk kapitalisme brug for en krig.

10. Ruslands invasion af Ukraine er en imperialistisk aggressionshandling, der har til formål at beskytte den russiske kapitalismes økonomiske interesser i Ukraine og russisk imperialismes interesseområder. Putins regime har ingen reel bekymring for de russisktalendes lidelser i hænderne på ukrainsk højreorienteret og neofascistisk nationalisme. Annekteringen af Krim og støtten (uanset form) til folkerepublikkerne Donetsk og Lugansk i øst havde de økonomiske formål, at sikre markeder og råvarer til russiske virksomheder i landet samt Ukraines og andre landes afhængighed af russiske energiforsyninger.

11. Den nylig indgåede "strategisk partnerskab aftale" mellem Rusland og Kina skal på den ene side forsøge at stabilisere Ruslands økonomi og på den anden side betyder den øget afhængighed af Kina. Det russiske gasnet er allerede i fuld gang med at blive vendt i retning mod øst, til Kina der har et voksende behov for stabil energi og som selv er fattig på energi. Kina er med de vestlige sanktioner næsten den eneste leverandør af militær og civil højteknologi til Rusland.

Men det handler ikke bare om, at de styrker det aktuelle og strategiske, politiske, økonomiske og militære samarbejde. Kina og Rusland fremmer deres mål for at afvikle perioden med USA's hegemoni og erstatte den med deres egen ny verdensorden for overherredømme, hvortil de udbygger økonomiske, politiske og militære alliancer.

12. Rusland har traditionelt udviklet sine økonomiske, politiske og militære interesser i Afrika. Rusland afholdt i marts 2023 den internationale parlamentariske konference "Rusland-Afrika i en multipolar verden" i Moskva. Hvor Putin bl.a. lovede at Rusland afskrev de afrikanske landes gæld med omkring 20 milliarder dollar, at Afrika vil blive en af lederne for den multipolare verdensordenen

og udbredte, at Rusland sammen med landene i Afrika, Asia, Latinamerika er imod nykolonial ideologi og sammen udgør flertallet i verden.

13. Den neoliberale model for økonomisk udvikling i Rusland har skabt stadig ringere levevilkår for befolkningen. Efter årtier med genoprettelse af kapitalismen efter Stalins død viser store lag af de russiske arbejdende folk sympati for den sovjetiske socialistiske fortid. Af særlig betydning for den moderne russiske fortælling om dens moralske værdigrundlag og nationale stolthed er sejren over det nazistiske Tyskland og europæisk fascisme under Den store patriotiske krig i 2. Verdenskrig. På trods af at Putin og den herskende klasse er glødende antikommunister, er de tvunget til at bruge socialistiske og sovjetiske symboler i deres propaganda. Dette er en modsigelse som bruges aktivt af imperialismen i resten af verden til at fremme anti-kommunismen.

Afvisning af teorier af "fredelig imperialism" og deltagelse i imperialistiske alliancer

1. Det er det kommunistiske partis, anti-imperialisters, og revolutionæres opgave at afdække, afsløre og tilbagevise de forskellige teorier og opfattelser om muligheder for udviklingen af en fredelig imperialism, fordi de udgør en hindring i kampen mod imperialismen. Samt at forsvare marxismen-leninismen, der klart slår fast, at imperialismen ikke kan ændre sig til sin egen modsætning som en human fredsskabende kraft til gavn for arbejderklassen og folkene. Der findes ikke gode eller dårlige

imperialister, eller mindre farlige eller gode imperialistmagter. Imperialismens natur er udbytning, undertrykkelse og krig.

2. Højreopportunistiske strømninger som Enhedslisten støtter USA's og dansk imperialismes rolle i krigen i Ukraine gennem sin opbakning til regeringens handlinger i denne. De opfordrer åbent til at forblive i både EU og NATO som "det mindste onde", med en demagogi om at gøre EU-og NATO imperialismen fredelig til gavn for mennesker og klima.

3. Den kinesiske og russiske imperialisme har lanceret, at de vil «arbejde sammen for at skabe en mere retfærdig, demokratisk, stabil og multipolar verdensorden» i modsætning og rivalisering med USA-imperialismen. Nogle partier, som KP og Dagbladet Arbejderen, er åbenlyse talerør for den kinesiske revisionistiske ledelses politik for en "multipolær verden". Også andre revisionistiske og maoistiske strømninger på venstrefløjnen har gjort sig til talsmænd for den teori og politik. De går imod USA-imperialismen og NATO, men anser hverken Kina og Rusland som imperialistiske stormagter. De bedømmer, alt efter hvilken strømning, Kina som et socialistisk land, et kapitalistisk land med en socialistisk politik eller blot en regional magt. Ligesom Rusland betegnes som et kapitalistisk land og en regional magt..

4. Teorien om den multipolære verden er en ny variant af maoismens teori om "verdens deling i tre". På linje med den er der tale om en fælles klasseløs front mod USA-imperialismen, som de mindre imperialistiske, kapitalistiske og afhængige lande slutter sig sammen igennem forskellige alliancer og internationale organisationer. Disse teorier skal skjule den kendsgerning, at ingen andre end arbejderklassens og de undertrykte folks kamp kan gøre

en ende på imperialismens herredømme. Og de er begge et udtryk for skiftende kinesisks udenrigspolitik for at styrke egne interesser.

5. Det er det kommunistiske partis opgave at agitere for og forklare, hvorfor vi fastholder kampen mod al imperialisme og rejser kravene om Danmark ud af de imperialistiske alliancer EU og NATO som en del af den anti-imperialistiske og anti-kapitalistiske kamp for en revolutionær omvæltning.

Udviklingen i de imperialistiske alliancer EU og NATO – i lyset af stormagtsrivaliseringen

1. Den øgede konfrontation og rivalisering mellem de imperialistiske stormagter fører til oprettelsen af regionale pagter og blokke. Imperialismagterne inkorporerer afhængige lande med samtykke fra de nationale herskende klasser og bruger dem som brikker i den interimperialistiske konflikt. Sammensætningen af disse blokke eller aftaler fjerner imidlertid ikke de eksisterende modsætninger mellem de imperialistiske, kapitalistiske og afhængige lande.

2. USA/NATO har øget sit greb om Europa og EU, inklusivt voldeligt lukket af for russiske North Stream 2 gasledning til EU og påtvunget det større afhængighed af energi fra USA. USA udbygger gennem NATO og dens tætte samarbejde med EU's militære Union en militær infrastruktur fra Arktis til Sorte Havet med amerikanske og NATO militærbaser. NATO arbejder på forsat udvidelse med nye medlemslande i Europa op til Ruslands grænser, hvor Finland og Sverige er de seneste eksempler. Samtidig arbejder også EU for at udvide med nye medlemslande for at sikre sin økonomiske, militære

indflydelse i hele regionen. Og Ukraine er et kommende mål for begge.

3. EU gør sine imperialistiske ambitioner, strategi og handlekraft stadig mere tydelig gennem sin fælles sikkerheds- og forsvarspolitik – ”det strategiske kompas”. EU skal styrke sin strategiske uafhængighed og evne til at samarbejde militært med andre magter for at beskytte EU's monopolernes interesser.

4. EU's militære Union har været under opbygning i årevis og er for alvor med PESCO og krigen i Ukraine trådt åbent frem i den offentlige debat. Med EU's ”Strategiske kompas” skal den overnationale generalstab og et ”sikkerhedsråd” hvor kun de største EU-lande har vetoret være på plads i 2025. Krigen i Ukraine bruges som påskud for en ekstrem militarisering og oprustning af Europa. Ligesom den blev brugt til opgøret med det danske forsvarsforhold med folkeafstemningen i 2022, der har gjort Danmark til en fuldgyldig del af EU's militære Union.

5. Forsvarsbudgetterne i EU-landene bliver nu fordoblet og endda tredoblet for at finansierer såvel kravene fra NATO og fra et EU, der som imperialistmagt ønsker også at kunne forsvare sine interesser uden bistand fra andre som eks. vis USA – den såkaldte ” strategiske autonomi”. Det betyder gyldne tider for krigs- og våbenindustrien. Også den direkte støtte fra EU til våbenindustrien stiger. En øget våbeneksport kædes sammen med landenes og EU's sikkerhed, da EU's interne efterspørgsels ikke alene kan sikre at krigsproduktionen hele tiden er på højde med nyeste teknologiske udvikling.

6. De europæiske monopoler behøver en stadig stærkere overnational statsmagt og apparat, der kan sikre dem i konkurrence

med USA, Kina og Rusland og sikre dem mere direkte adgang til EU's budgetmidler. Der arbejdes nu direkte – også med støtte fra den danske regering – for traktatændringer til at indfører kvalificerede flertalsafgørelser på udenrigs- og forsvarspolitikken, samt centrale økonomiske områder som gæld og skatter. I en blanding af samarbejde og rivalisering ønsker den tyske og franske imperialisme at drage fordel af denne situation og dominere EU og de mindre imperialistiske og kapitalistiske stater.

7. EU's andel af verdensøkonomien er de seneste årtier næste halveret til 16 procent. Udover kapitalismens generelle krise er EU saktet bagud i kapløbet på områder som teknologisk udvikling, privatisering af den offentlige sektor og omdannelsen af sin energi og infrastruktur. Hele EUs såkaldte "grønne omstilling" er en del af at udvikle og sikre EU-monopolerne konkurrenceevne i verden. De europæiske monopolars strategi er forsat at presse prisen på arbejdskraften i EU's indre marked ned under prisen på arbejdskraften i USA. Ikke bare "den gamle" arbejderklasse i EU-landene oplever dette konstante pres på arbejds- og levevilkår. Millioner af billige migrantarbejdere bliver hårdt udbyttet og udnyttet.

8. Samtidig med at vi ser et økonomisk svækket EU, præget af diverse kriser, inflation, stagnation og høj arbejdsløshed har de store europæiske monopoler høstet superprofitter på øget udbytning indenfor EU og globalt. Monopolerne har dikteret en hård neoliberal reform- og nedskæringspolitik – der er blevet mødt af et begyndende opsving i arbejderklassens og ungdommens kampe på forskellige niveauer i EU-landene og med en bevidsthed om sin egen styrke.

NATO

1. NATO er problemet, ikke løsningen på sikkerhed og fred. Det har aldrig været en alliance til forsvar af de europæiske lande. Det er en krigerisk alliance, der blev etableret for at sikre USA's hegemoni i Europa og for at undertrykke enhver arbejderbevægelse, der kunne true den herskende klasse.

2. NATO øger sine militærbudgetter, sin militære kapacitet og sin krigsdeltagelse i verden. NATO er både en militær og politisk alliance, et redskab for Vestens/USA's økonomiske interesser og våbenindustri, og et magtmiddel til at sikre betingelser for sit liberale og markedsøkonomiske imperialistiske system. NATO har skabt en platform for en permanent alliance med et institutionaliseret magtapparat vendt mod rivaliserende magter - og arbejder for en international "lov og orden" - baseret på USA-imperialismens system, magt, kontrol og hegemoni.

3. NATO's trusselsbillede (i det strategiske koncept 2022) vendt mod Rusland og Kina er først og fremmest et udtryk for stormagtsrivalisering og en kamp om magteliternes imperialistiske internationale verdensorden. Den økonomiske og politiske konkurrence er pakket ind i et ideologisk slør af kamp mellem den frie (vestlige) verden og autoritære regimer, der betegnes som systemiske rivaler. NATO's ideologiske kampagne finder sted som dække for magtudøvelse.

4. NATOs ideologiske og militære offensiv som kommer til udtryk – også i medierne – varsler om at vi lever i en førkrigstid. En ny ungdomsgeneration skal indoktrineres og indrulleres som kommende kanonføde. Vi præpareres dagligt med nye spionanklager, teknologiske angreb og datalæk fra ikke mindst Rusland, der skaber en atmosfære af frygt, usikkerhed og mistænksomhed overfor modstandere af krigspolitikken. I ly af dette styrkes udviklingen af politistat og fascisering.

5. NATO forsøger at spille en større politisk rolle - regionalt og internationalt – i forskellige multilaterale organisationer og i EU. NATO-landene pålægges i stadig højere grad at koordinere deres udenrigspolitik og blive mere globalt orienterede, hvilket vi har set slå igennem ifm. krigen i Ukraine, trods modstridende interesser blandt de europæiske monopolgrupper og lande. Som et overnationalt organ kræver NATO rollen som forummet for vigtige strategiske og politiske spørgsmål. Også spørgsmål som et lands valg af tekniske løsninger og handelspartnere defineres som et sikkerhedspolitiske spørgsmål, der udgør en fælles trussel, hvis leverancerne ikke kommer fra "venner" og NATO-allierede.

Dansk imperialism og dens placering i verden

1. Danmark er et imperialistisk land, tæt knyttet til USA-imperialismen økonomisk og militært gennem den amerikanske økonomiske verdensorden, gennem investeringer, fælles industriprojekter, samhandel og gennem NATO og bilaterale aftaler. Danske regeringer optræder ofte i rollen som USA's "lille bulldog".

Danmark er samtidig del af monopolernes EU og underlagt den imperialistiske Union økonomisk, politisk og nu også som en del af EU's opbygning til militær supermagt

2. Det danske oligarki med få store globale monopoler, som Mærsk, NOVO og Vestas dikterer skiftende regeringers politik til egen fordel med øget udbytning og superprofitter, der har nået nye rekorder de seneste år. Gennem statsmagten gennemføres i disse år store nye reformer til at øge udnyttelsen af arbejdskraften og lette forholdene for kapital og de store i erhvervslivet.

Dansk monopolkapital centraliseres i stadig højere grad på færre monopolgrupper og færre familier. De har deres egne banker og kapitalfonde, som Mærsk og Danske bank, der med opkøb af andre virksomheder indordner dansk produktion og erhvervsliv enstrengt under deres interesser, samtidig med kapitaleksport til øgede investeringer i datterselskaber og produktion i andre lande.

3. Også dansk udenrigspolitik dikteres af monopolgruppernes interesser. De største danske samhandelspartnere er EU (med Tyskland og Sverige som de største), USA og som den 4.største når det gælder import/eksport Kina. Også den nuværende SMV regeringens beslutninger, love, økonomisk støtte, diplomati og militær sikrer de danske monopoler bedst muligt i den øgede rivalisering om markeder, råstoffer, teknologi og energi

4. Dansk imperialisme udnytter forsat sine tidligere kolonierne Grønland og Færøerne økonomisk som geopolitisk i modsætning til befolkningernes ønsker og interesser. Ikke mindst i Grønland sker det under voksende modsætninger og modstand. Områderne har strategisk betydning militært og råstofmæssigt for såvel USA, NATO og EU, hvilket dansk imperialisme forsøger at udnytte til sin fordel på bekostning af de færøske og grønlandske folk.

5. Situationen med skærpede modsætninger mellem imperialisterne betyder, at USA kræver større og større involvering fra dansk imperialismes side. Ikke kun gennem NATO, men også gennem bilaterale og ofte hemmelige aftaler. Gennem dem har danske regeringer tilladt at udenlandske amerikanske militærbaser oprettes i Danmark, foruden NATO-baser.

Militært er det danske luftvåben og ikke mindst de kommende F-35 kampfly og danske militære lufthavne underlagt USA og NATO. De danske havne er sat af som militære transit- og forsyningshavne for NATO. Danmark er øremærket til at være opmarchområde for eventuelle hærstyrker og materiel fra USA, NATO og EU i en krigssituation.

Danmark udgør aflytningscentral for det amerikanske efterretningssvæsen NSA gennem en hemmeligstemplet aftale.

Dansk imperialisme, dets statsmagt og regering har sat Danmark i en yderst farlig situation som en brik i den imperialistiske rivalisering og voksende krigsfare, og gjort Danmark til et brohoved i Arktis, Nordsøen, Østersøen og Norden, i NATO vestlige flanke.

6. Under dække af krigen i Ukraine foregår der i disse år en voldsom militarisering, optrapning af det militære voldsapparat, øgede militærbudgetter, spredning af kold krigsfrygt og ideologisk militaristisk idealisering og opdragelse af ungdommen. Mens sundhed, uddannelse og det der er tilbage af velfærden bløder, er det nye 10-årige militær og krigsbudget med forsvarsforliget steget med 143 milliarder kroner. (til sammenligning er der afsat 3 milliarder til lønløft i den øvrige offentlige sektor). Danmark skal opfylde NATOs 2 pct.krav allerede i 2025, betalt af danske arbejdere og skatteborgere.

7. Danmark har ikke arbejdet for at krigen i Ukraine kunne finde en afslutning og stoppe krigens myrderier efter Ruslands invasion i

februar 2022. Tværtimod har Danmark sendt milliarder af kroner, militært udstyr, våben, uddannelse af soldater til Zelensky-styret i Ukraine og været part i at holde krigen kørende.

Den militære og økonomiske 'hjælp' til Ukraine er givet med betingelser og udnyttelse af fordele. Dansk monopolkapital er med helt fremme, bl.a. når det kommer til genopbygningsplanen for det krigshærgede land. Staten har besluttet at finansiere et sikkerhedsnet for virksomheders investeringer i Ukraine gennem Danmarks Eksport- og Investeringsfond, (EIFO). Det gælder bl.a. A.P. Møller-Mærsk, Aarsleff, Cowi, Danfoss, DFDS, Forsyning Danmark, Grundfos, Velux, og Vestas. Monopolkapitalen ser det krigshærgede Ukraine som "verdens største byggeplads", hvor Danmark indgår i EU's "genopbygningsplan", der skal sikre fremtidig udbygning og udplyndring.

8. Indholdet i regeringens nye udenrigs- og sikkerhedspolitiske strategi 2023 følger de anbefalinger Dansk Industri har lagt frem. Dansk kapital og erhvervslivs konkurrenceevne skal styrkes globalt – økonomisk som militært.

I den skærpede inter-imperialistiske rivalisering mellem stormagterne skal Danmark på den ene side politisk følge og bakke op om USA/NATOs og EU's strategi, hvor Kina og Rusland udpeges som strukturelle rivaler og fjender. Og på den anden side skal danske monopolders interesser og investeringer i selvsamme Rusland og Kina beskyttes. I lyset af den stigende rivalisering følger den udenrigs- og sikkerhedspolitiske strategi EU's linje med at opretholde samhandlen med Kina samtidig med at konkurrere og flytte investeringer, udnyttelse af arbejdskraft og produktion og udplyndring af råstoffer til Afrika, Asien – ikke mindst Indien, Latinamerika og USA.

9. A P Møller Mærsk har opbygget et stort investeringsnetværk i Afrika, bl.a. i kraftværker, havne til sine containerskibe, jernbaner, kornlagre og komprimeret spildgas. Med det formål at sikre sig

monopol på en del af især Vestafrikas energisystem og infrastruktur har A.P. Møller Holding hentet penge fra PKA, Pension Danmark og Lægernes Pensionskasse gennem en fælles fond (Afrika Infrastruktur Fond). Også virksomheder som Arla, Vestas, Kamstrup, Grundfos investerer på det afrikanske kontinent.

EU satser på opbygning af infrastruktur - veje, jernbaner, energiforsyning, fiberkabler, 5G-mobilnetværk og klimaprojekter mm i Afrika under navnet Global Gateway-strategi i konkurrence med Kinas 'Belt and Road'. Med øremærkede investeringer på 1.100 milliarder kroner, både fra de offentlige kasser og private investorer vil EU – og Danmark – forsøge at udkonkurrere Kina med ”bedre tilbud” end Kinas, hvor flere lande mærker Kinas betingelser for investeringer og lån.

10. Både EU og Danmark beskytter monopolernes investeringer i Afrika med militære missioner og krige på bekostning af de afrikanske lande og befolkninger. Danmark har deltaget aktivt i Sahel, har sikret militær beskyttelse af sejladsen i Guinea-bugten på opfordring fra Mærsk. Folketinget har bevilget millioner til at træne soldater i Nigeria, Benin, Togo, Ghana og Elfenbenskysten. Nigeria er Afrikas største olieproducent og et af de lande i Afrika, der fremhæves som dansk interesseområde.

11. Ikke uden grund sættes Stillehavsregionen i særligt fokus i den nye danske udenrigs-og sikkerhedspolitik. Rivaliseringen mellem USA og Kina gør det til et knudepunkt. Omkring halvdelen af de containere, der sejles rundt på verdenshavene, passerer i dag Taiwanstrædet, hvilket gør danske rederier, ikke mindst Mærsk og deres sikkerhed for profit til et afgørende spørgsmål. Dansk udenrigspolitik balancerer derfor her på et knivsæg i konflikten mellem USA og Kina -og ønsker ligesom fransk imperialisme ikke at blive inddraget i en optrappet og mulig væbnet konflikt omkring Taiwan.

12. Den såkaldte grønne kapitalisme – ”den grønne omstilling” - den særlige ’grønne og demokratiske’ udgave af imperialismen, udnytter groft populære dagsordener som skalkeskjul for almindelig imperialistisk profit. Det er et af de områder dansk imperialismen satser på som vækstområde. Det gælder ikke mindst for vindindustrien ’biosolutions’-området, hvor danske biosolutionsvirksomheder leverer løsninger inden for hovedsageligt fødevarer-, ingrediens-, landbrugs- og energiområdet samt i industrien.

Danmark har indgået ”Grønne, strategiske partnerskaber” med en række lande: Indien, Sydkorea, Indonesien og Sydafrika. Også i USA satses der på et stort marked for ’grønne løsninger’.

Kamp mod imperialisme, kapitalisme og revolution kan ikke skilles ad

Af Dorte Grenaa, Arbejderpartiet Kommunisterne, APK

Arbejderklassens sociale revolution for at afskaffe udbytning, undertrykkelse og krig må nødvendigvis både være en anti-imperialistisk og anti-kapitalistisk bevægelse – de to er uløselig forbundet med hinanden og kan ikke skilles ad. Vi kan ikke kun arbejde med den ene side og udelukke eller tilsidesætte den anden til en senere lejlighed.

I imperialistiske lande som vores er arbejderklassens revolution et opgør med imperialismens kapitalistiske monopoler, deres herredømme og statsmagt, og med hele den herskende klasse.

Det er en samlet politisk dialektisk proces med mange faktorer, der er indbyrdes afhængige af hinanden, hvis betydning og udvikling kan gå hurtigt eller langsomt, bytte plads, slås tilbage eller rykke frem, men hvis grundlæggende drivkraft hele tiden er klassekampen mellem arbejde og kapital, mellem arbejderklassen og den herskende klasse.

Og som, når betingelserne er til stede, kan bryde igennem som en flodbølge af revolutionær kraft og energi og tage fat på opbygningen af et nyt socialistisk samfund, hvor det er arbejderklassen, der har magten.

I den politiske proces må vi arbejde konkret og specifikt på de forskellige klassekampsfelter, uden at de reduceres til separate bokse og opgaver. Som altid må partiet bruge enhedspolitikken til at inddrage arbejderklassens allierede og udvikle skiftende organisatoriske former til klassekampens konkrete behov.

Arbejderklassens kamp på arbejdspladser og i fagforeninger mister sit klasseperspektiv, hvis den indsnævres til kroner og øre for fagforeningsmedlemmer, hvis den under dække af at være upolitisk ikke retter sig mod regeringens arbejderfjendske politik og arbejdsgivernes profit, hvis krigspolitikken og udbytningen ikke imødegås.

Arbejderklassens internationale solidaritet er i sin kerne en anti-imperialistisk solidaritet i kampen mod de samme grundvilkår, den samme undertrykkelse og den samme klassefjende, mod at sende arbejdere i krig mod arbejdere. Perspektivet om opgøret med lønslaveri og udbytning visner, når det gemmes væk til bedre tider.

Ofte kommer vi til at indsnævre anti-imperialisme til solidaritetsarbejde med undertrykte folks og nationers kamp mod imperialismens undertrykkelse af deres frihed og ret til selvstændighed, eksempelvis solidaritet med det palæstinensiske folks kamp. Det er naturligtvis i sig selv en vigtig del af kampen mod imperialismen. Det er et element i at bekæmpe reaktionens oppiskning af chauvinisme, nationalisme, fremmedhad og racisme, og umenneskelige vilkår for migrantarbejdere og flygtninge – også i Danmark.

Arbejderklassens kamp i Danmark må nødvendigvis rette sig mod imperialismen, da den er det kapitalistiske samfundssystem, vi lever i, lider under og vil gøre os fri af. Imperialisme er det stadium eller udviklingstrin, som kapitalismen gennem sin hundredårige historie har udviklet sig til, med monopolkapitalisme, snyltende finanskapital

og stadige konflikter og krige om nyopdeling af det globale verdensmarked.

Dansk kapitalisme er imperialism

Vi lever i en imperialistisk verden og et land med multinationale koncerner som arbejdsgivere, med alt hvad det indebærer af angreb på arbejderrettigheder, og regeringer og EU's indre marked, der giver dem frit spil. Med danske monopoler, der lever af udbytte, ikke bare ansatte her, men i mange andre lande, hvor de har ansatte.

Store dele af landets infrastruktur, energiforsyning og privatiserede dele af den offentlige sektor er ejet og styret af multinationale kapitalfonde og deres krav om profit.

Med en økonomisk politik, der baserer sig på monopolernes krav og umættelige behov for at have snablen langt nede i statskassen. Og med en klassestat, der er designet til at være omfordelingscentral for de værdier, vores arbejde skaber, over til monopolerne og de rige, og til kontrol med befolkningen, så det kan ske i ro og orden.

Danmark er et imperialistisk land og handler som sådan økonomisk, politisk og militært på verdensplan, ikke kun over for sine tidligere kolonier Grønland og Færøerne.

Danmark gennemfører sin krigsindsats for bl.a. Mærsk's interesser i Golfen og Afrika camoufleret under diverse internationale operationer.

Samtidig er Danmark et lille imperialistisk land, først og fremmest domineret af kapital og handel fra USA og EU og aktiv deltager og fortaler for de imperialistiske økonomiske og militære alliancer som NATO og EU og deres kamp og krige om indflydelsessfærer og markeder i verden.

Imperialismen er på verdensplan arbejderklassens og befolkningernes største fjende. Den bygger på udnyttelse og udbytning af millioner af arbejdere i alle lande og kontinenter. Den baserer sig på plyndring af naturressourcer og ødelæggelse af klodens natur.

Imperialismen udvikler sig gennem erobring af områder, regioner og lande for at etablere sin dominans med økonomisk, politisk og strategisk indflydelse, og på udnyttelse og strid om markeder. Imperialismen støtter sine holdninger med reaktionær ideologi under påskud af at bringe demokrati, ligestilling og udvikling til tilbagestående lande, med forsvaret af det frie initiativ, friheden til international handel og individuel frihed, med idealisme og metafysik, med postmodernisme.

Der findes ingen fredelig imperialism

For revolutionære og kommunister betyder anti-imperialisme og anti-kapitalisme, at vi vender os mod al imperialism og alle imperialistmagter. Og i hvert land først og fremmest mod ens eget imperialistiske borgerskab eller indsatte marionetregering, som er garant for en imperialistmagts dominans.

Når en imperialistisk krig bryder ud, som den nuværende i Ukraine, sættes politiske strømninger og partiers opfattelser af imperialism og kampen mod den på sin prøve.

Krigspropagandaen er ekstrem og massiv 24/7 fra begge sider i den igangværende imperialistiske krig i Ukraine. Og de danske medier er ingen undtagelse. Den er en del af krigen selv, der skal skaffe opbakning i befolkningerne, skjule, hvad der foregår, og hvilke formål og interesser krigen tjener.

Enhedslisten meldte sig som klar støtte til NATOs og dansk imperialismes krigsbevillinger og militære støtte til fordel for USA-imperialismen i kampen mod den russiske imperialismens invasion og krig.

De mest rabiate kalder det ovenikøbet for en national befrielseskrig og går hele vejen sammen med NATO mod enhver form for våbenhvile og kræver den totale sejr for Zelensky-regimet. Og for at gøre selvmodsigelserne totale, taler Enhedslisten samtidig om at gå imod oprustning og arbejde for at gøre den danske NATO-hær mere fredeligt anlagt.

Når vi ser udviklingen af verden i dag, er det klart, at der mange ting, der ændrer sig hele tiden. Marxismen-leninismen taler om imperialismens ujævne udvikling – imperialistiske stormagter og lande rykker frem på bekostning af andre og forårsager nye krige og konflikter.

Men hverken disse konkrete udviklinger, den teknisk-videnskabelige revolution, 'globaliseringen' eller andre fænomener og træk ved imperialismen i dag udgør nye faser i dens udvikling. De ændrer ikke dens karakteristika og kan ikke overvinde eller fjerne kapitalismens modsætninger, men udvider dem og gør dem endnu dybere.

At vi lever i en multipolær verden, er ikke noget nyt. Det betyder bare, at der er flere imperialistiske blokke – eller en imperialistisk og socialistisk blok – der konkurrerer og kæmper mod hinanden. Det ændrer ikke ved imperialismens karakter eller grundlæggende modsætninger.

Det er imidlertid ikke kun Christiansborgpolitikere og fagbosser, der altid taler om, "at vi står i en hel ny situation". Både de russiske og de kinesiske borgerskaber og revisionister taler om, at vi står i en ny situation i verden i dag med en svækket USA-imperialisme og nye "fredelige" stormagter som Kina og Rusland, der kan stå i spidsen

for at skabe en hel anden verdensorden sammen med verdens nationer, folk og arbejderklasse.

Med den kinesiske præsident Xi Jinpings egne ord på den euroasiatiske samarbejdsorganisation SCOs topmøde sidste år: *”Kina er villig til at gøre en indsats sammen med Rusland for at påtage sig rollen som stormagter og spille en vejledende rolle for at tilføre stabilitet og positiv energi ind i en verden rystet af social uro.”*

Det var, hvad Khrusjtjov sagde, da den moderne revisionisme i 1950’erne lancerede ”fredelig sameksistens og kappestrid med imperialismen” og ”fredelig overgang til socialismen”.

Det var, hvad maoismen i 1970’erne lancerede med den antimarxistiske og reaktionære teori om “de tre verdener”, hvis virkelige formål dengang var at samarbejde med USA i kampen mod det revisionistiske USSR og sætte Kina i spidsen for staterne i “den tredje verden” og portrættere sig som deres vigtigste forsvarer.

Al snakken om fredelig imperialisme er dybest set Kautskys gamle ”ultraimperialisme”. En teori, der kort sagt går ud på, at imperialismen ville udvikle sig i en fredelig retning, fordi monopolerne ville blive så store, at de ikke længere ville finde det nødvendigt at konkurrere, men derimod ville lave aftaler og opdele verden fredeligt imellem sig.

Ingen gode eller dårlige imperialister

USA er forsat verdens største imperialistmagt økonomisk, politisk og militært, selvom den i disse år svækkes. Med undtagelse af Kina er der ingen anden magt, der i øjeblikket udfordrer USA’s verdensherredømme. Kina er hverken en hel- eller halvsocialistisk magt, selv om de smykker sig med socialismens ord og symboler. Det er en imperialistisk stormagt.

Kinesisk kapital er trængt ind på alle kontinenter som lån eller direkte investeringer, der skaber afhængighed. Indtil videre har Kina ikke udført nogen militær besættelse i et andet land, men dets krigsindustri og køb af militært udstyr er blandt dets hovedaktiviteter, og et af de centrale mål, der er fastsat i KKP's næstseneste kongres, fastslår behovet for at have en "verdensklassehær".

Rusland er heller ikke kun et regionalt stort kapitalistisk land, som nogle ynder at betegne det som. Det er en imperialistisk magt, selvom den økonomiske og militære indflydelse er langt mindre end USA's og Kinas.

Der findes ingen gode eller dårlige imperialister. Der findes imperialismen – som altid betyder udbytning og i sidste ende død og ødelæggelse. Imperialismen kan ikke ændre sig til sin egen modsætning som en human fredsskabende kraft.

Det er en dyrekøbt erfaring, at man ikke kan stole på et imperialistisk land i kampen mod et andet.

Som revolutionært og kommunistisk parti fastholder vi, at Lenins konklusion om, at vi lever i imperialismens og arbejderklassens revolutions epoke, fortsat gælder. Det er dér, løsningen – både den konkrete og historiske – ligger.

Imperialismen kan ikke selv løse de stadig voksende samfundsødelæggelser, og klimakatastrofer, den hele tiden skaber. Arbejderklassen og folkene må selv skabe sin fremtid med en grundlæggende samfundsforandring – de er den eneste klasse, der kan.

Det kommer ikke til at ske spontant, men i en politisk anti-imperialistisk, anti-kapitalistisk bevægelse, der fastholder revolutionen som sin opgave og mål og ikke stopper på halvvejen med indførelsen af nye etaper som "kooperative kapitalismefri zoner" eller "anti-monopolistiske demokratier".

Kampen mod imperialismen og kapitalismen i dag må nødvendigvis række ud over reformkampen for forbedringer inden for det nuværende systems rammer.

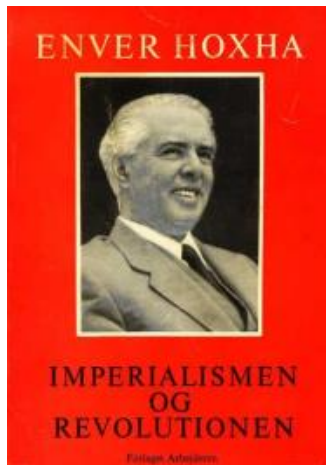
For i sidste ende at kunne sprænge disse og skabe den revolutionære forandring må vi vise socialismen som et troværdigt alternativ, værd at kæmpe for.

24.2.2023

Tidligere trykt i Enhed og Kamp nr. 1. 2023

APKs politiske og teoretiske magasin

www.enhedogkamp.dk

Enver Hoxha "Imperialismen og revolutionen" udkom i 1978. Den er en omfattende politisk og videnskabelig forskning i udviklingen af de internationale modsætninger mellem de nuværende imperialistiske poler på den tid. Dvs. NATO-blokken med USA-imperialismen i spidsen, Warszawapagt-blokken med sovjetrevisionismen i spidsen og Kinas kamp for at blive en supermagt.

Den er mere aktuell end nogensinde i dag. I sin historiske kontekst med uddybningen af den nuværende interimperialistiske rivalisering og den imperialistiske krig i Ukraine, i sin grundige analyse og kritik af den moderne revisionisme, maoismen og den kinesiske 3-verdens teori.

'Imperialismen og revolutionen' kan nu downloades og læses fra APKs hjemmeside [Enver-Hoxha-Imperialismen-og-revolutionen.pdf](http://enver-hoxha-imperialismen-og-revolutionen.pdf) (apk2000.dk).

Abonner på Enhed og Kamp

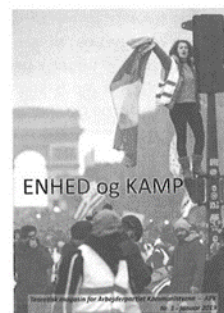
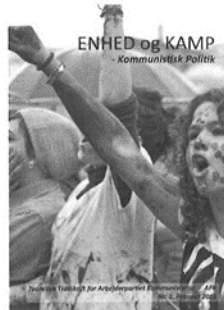
ArbejderPartiet Kommunisternes politiske og teoretiske magasin
om aktuelle klassekampsspørgsmål

Pris i løssalg
75 kr.

ENHED og KAMP

*Politisk og teoretisk magasin for Arbejderpartiet Kommunisterne - APK
7. årgang, Nr. 1 - marts 2023*

STØT
den kommunistiske presse!
Mobilepay 89496
Skriv besked: støtte

Bestilles på
www.enhedogkamp.dk
eller kontakt nærmeste
bogbutik ->

OKTOBER BOG BUTIK
København
Vesterfælledvej 1B
1750 København V
tlf: 50 55 99 30

Oktober Bogbutik
Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
tlf: 66 14 89 83

Oktober Bogsalg
Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
tlf: 51 86 71 97

Udgivelser fra Oktober Forlag

enhedogkamp.dk/butikken/

